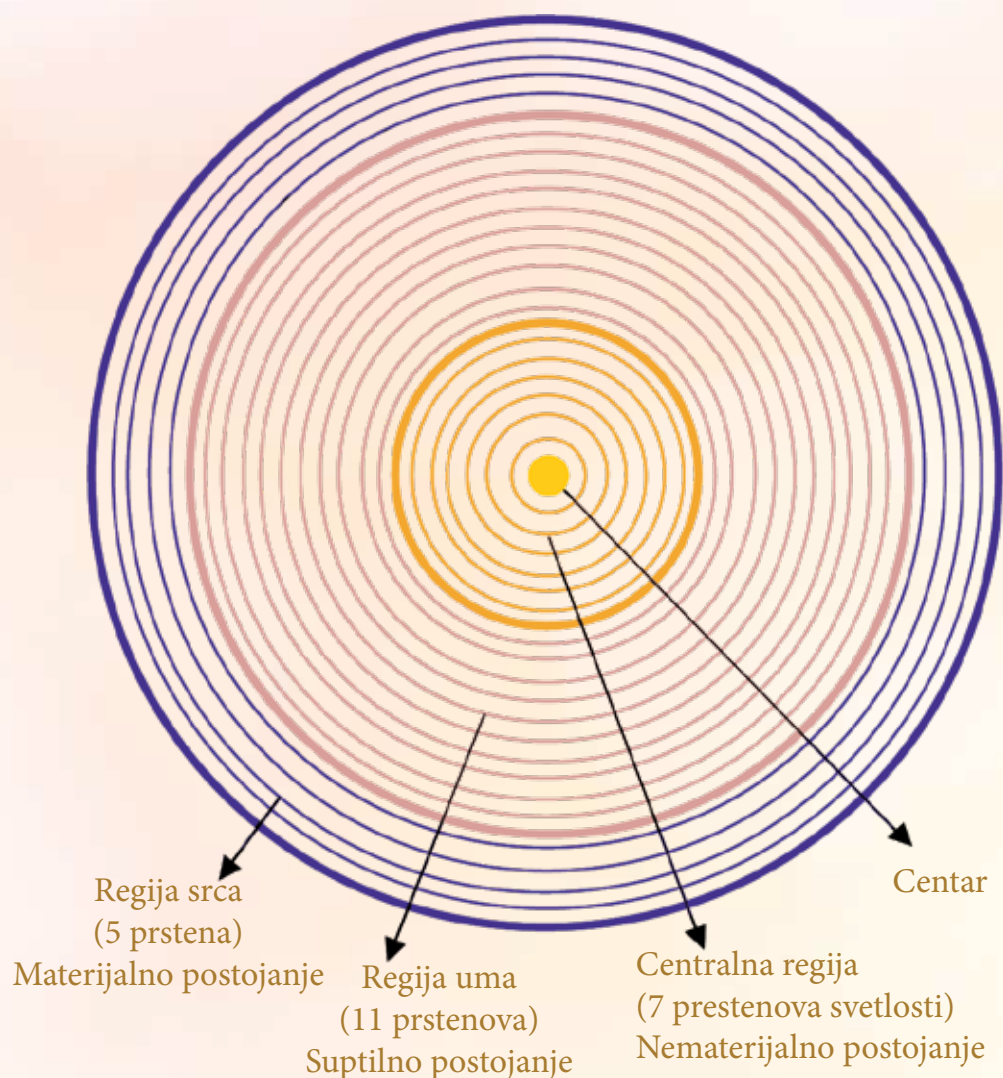

PRENETO *kroz vibraciju ljubavi*

Dragi prijatelji,

Četrdesetih godina prošlog veka Babuđi Maharadž (Babuji Maharaj) napisao je niz knjiga u kojima je opisao unutrašnje putovanje ljudskog bića ka Centru – koje je apsolutno stanje i kreativni izvor svega, a postojalo je pre stvaranja univerzuma. Takođe, Babuđi Maharadž opisao je i prepreke na tom putu ka Centru i ponudio rešenja za njih. Najlepše u svemu tome jeste njegov pristup putovanju i jednostavan način koji nam je ostavio iza sebe. Ponudio je pomoć da razumemo putovanje i jednostavnu praksu i dijagrame, ponudivši nam se kao vodič. Najdublja ezoterična mudrost odjednom je postala dostupna čitavom svetu. Babuđi je poželeo dobrodošlicu svima bez obzira na kulturno nasleđe, starosne grupe ili poreklo. Njegov san je bio da svi kroz ljubav napredujemo prema Centru i da otkrijemo svoj najveći potencijal kao ljudska bića. Vodio nas je iz svog ličnog iskustva, naučno opisujući putovanje, a njegovi dijagrami i uputstva su tačni, jasni i jednostavni.

Jedan od ovih dijagrama predstavlja 23 prstena koji prikazuju različite faze ili niveoe kroz koje prolazimo na putu ka unutrašnjosti, do Centra. Počinjemo od spoljnog kruga i prolazimo kroz čakre koje definišu anatomiju našeg suptilnog tela. Babuđi je takođe opisao i tri regiona u kojima se ove čakre nalaze - region srca, region uma i centralni region. Svi ovi regioni su etape na putu do Centra. Ukoliko niste upoznati sa Babuđijevim opisima regiona i krugova, možda ćete biti zainteresovani da pročitate njegove knjige na tu temu - Stvarnost u zoru (Reality at Dawn), Efikasnost Radža joge (Efficacy of Raja Yoga) i Ka Beskonačnosti (Towards Infinity). Možda je za vas najbolje da kroz praksu meditacije sami prođete kroz ovo putovanje ka Centru. Kao što ni linije

23 prstena Heartfulness joge

geografske širine i dužine na karti sveta nisu stvarne, isto to možemo reći i za 23 prstena da nisu stvarni, ali svakako jesu referentne tačke.

Kako se krećemo na ovom unutrašnjem putovanju? Na ovom putu nošeni smo vibracijom ljubavi. Kako na svakom putu postoje prepreke, postavlja se pitanje koje su to prepreke i kako ih prevazići? Baš kao što se snop svetlosti odbija čak i o najprozirnije staklo stvarajući izobličenu sliku, tako se i snop tj. vibracija ljubavi odbija o najsuptilniji filter.

Da nema filtera kroz koje doživljamo svet oko sebe, svi bismo živeli čistu ljubav koja teče direktno iz Centra. Tada nam ne bi bilo potrebno ovo unutrašnje

Baš kao što se snop svetlosti odbija čak i o najprozirnije staklo stvarajući izobličenu sliku, tako se i snop tj. vibracija ljubavi odbija o najsuptilniji filter. Da nema filtera kroz koje doživljamo svet oko sebe, svi bismo živeli čistu ljubav koja teče direktno iz Centra.

putovanje. No, priroda našeg ljudskog postojanja je takva da imamo filtere, a kao rezultat toga moramo koračati korak po korak kroz ova 23 prstena, proširujući kapacitete naše svesti i sveukupni potencijal koji nosimo u sebi dok se krećemo prema Centru. Između prvog kruga i centra nalazi se mnogo filtera. Na periferiji, naša ljubav ima tendenciju da bude usmerena ka spoljašnjosti, ispunjavajući zahteve naših želja. Na primer, dečja ljubav se pokreće kroz odnos prema roditeljima i igračkama, tinejdžere privlače romantična ljubav i prijateljstvo, dok odraslu osobu pokreće porodični život, karijera, sport, hobiji, posedovanje stvari i digitalnih gadžeta. Ponekad pohlepa, ljubomora, zavist, nadmetanje i ogorčenost dolaze na prvo mesto. Ljubav tada postaje posesivna i traga sama za sobom. Kad se to dogodi, naša ljubav je zarobljena, na isti način na koji snop svetlosti ne može da pobegne od crnih rupa u međugalaktičkom prostoru.

Postepeno, kroz svoju praksu meditacije, mi učimo da savladamo ove emocije i fokusiramo se na višu perspektivu, sa boljim razumevanjem sveta oko nas i ispravnim razmišljanjem u vezi okolnosti u kojima se nalazimo. Dok nastavljamo da volimo svoju porodicu, posao itd, mi kroz praksu razvijamo veću svesnost. Ovladavanje emocijama dovodi nas do prvog kruga. Ovde se suočavamo sa samim sobom na različite načine, dok nastavljamo put.

Svoje putovanje započinjemo u Srcu. Region Srca sastoji se iz pet prstenova. Svaki prsten povezan je sa emocionalnim filterom, a oni potiču od naših želja. Naša promena, tj. progresivna transformacija počinje onda kada smo spremni da otpustimo želje, drugim rečima kada se oslobodimo filtera. Filteri su iskustva koja su nam dobro poznata. Uzmimo na primer romantičnu vezu, partnerstvo između supružnika ili partnera. Ako smo dovoljno iskreni prema sebi i spremni da vidimo, veliki broj nas će videti da je taj odnos sličan onom u zatvorskoj ćeliji - od stotine parova, retka su ona tri ili četiri para koji su blagosloveni autentičnom ljubavlju. Kod većine, ta veza i sama ljubav proizilaze iz želje za posedovanjem i posesivnosti.

Svoje putovanje započinjemo u Srcu. Region Srca sastoji se iz pet prstenova. Svaki prsten povezan je sa emocionalnim filterom, a oni potiču od naših želja. Naša promena, tj. progresivna transformacija počinje onda kada smo spremni da otpustimo želje, drugim rečima kada se oslobodimo filtera.

Drugi filteri odnose se na naše sisteme verovanja, tj. naša verska ubeđenja. To dovodi do predrasuda prema onima koji imaju različita uverenja, bilo da se radi o religiji, politici ili ideologiji. Tu su i naši principi kojih se generalno veoma čvrsto držimo, na primer, potreba za poštenjem i pravdom. Iako su mnogi od ovih principa veoma plemeniti, ako smo dogmatični u svojim afinitetima nećemo moći da oprostimo i otpustimo već ćemo se uvek boriti za ono u šta verujemo da je ispravno. Ovaj način razmišljanja i ponašanja stvara distorziju - možda čak i mrzimo ljude - a sve ovo odbija snop ljubavi od njegove putanje prema Centru. Dobar primer možemo pronaći u popularnoj kulturi iz Ratova zvezda kod Anakina Skywalker-a. Anakin je imao potencijal da postane jedan od izabranih

džedaja koji će vratiti ravnotežu Moći, i bio je brižan i saosećajan mladić. Osećanje duboke ozlojeđenosti zbog smrti majke i njegove voljene Padme, dovelo ga je do toga da se preobrazi u Darth Vader-a.

Ego je tamna strana postojanja. Što smo dalje od izvora Svetlosti u centru našeg bića, tamna senka se duže oseća. Šta ili ko je zadovoljan egom?

Kada se neko složi sa nama u prisustvu snažnog protivljenja drugih, ta osoba postaje naš najbolji drug! Zašto? Druga krajnost, kada se neko ko nam je zaista blizak ne slaže s nama, često gubimo ravnotežu. Sa željama je lakše nositi se nego sa egom, jer jednom ispunjene želje neće se tako brzo javiti nakon što se ispune. Možda se ponavljaju, ali u umerenom vremenskom periodu. Takođe, želja za hranom i ispunjenjem drugih čula su u velikoj meri prirodni.

Sa egom, to je beskonačnost bez predaha. Ego napreduje preko osećaja moći i položaja, a radi na svemu što će obezbediti njegov opstanak. Ova crta nas razlikuje od ostatka životinjskog carstva. Čini se da je upravo ono što je namenjeno da nam pomogne na našem putu ka duhovnosti, ustvari radi protiv nas, protiv proširenja naše svesti i svesnosti.

Opasnost od takvog pada ne postoji kod životinja i drveća, ali zato kod njih nema dalje svesne evolucije. Ponašanje poput biljaka i životinja ne otvara nam evoluciju. Od neprestanih zahteva i težine ega možemo se osloboditi samo tako što ćemo postati protočni, postajući jedno sa beskrajnim Okeanom, identifikujući se sa nevidljivim Božanstvom.

Kada se identifikujemo sa spoljnim svetom, uvek smo povezani sa njim. Ovo je slično stvaranju mreže oko sebe i zaglavljivanja u njoj. Od spoljašnjeg se uvek zahteva da ispuni naše praktične ili čulne želje, u zavisnosti od toga šta nas spolja vuče ka sebi. Ovakva zavisnost nas čini robovima želja. Tigar instiktivno ubija bizona ili jelena da bi preživeo. Lav se ponosi sa svojih šest ženki koje će mu obezbediti potomstvo. Ovo je priroda. Preciznije rečeno, spoljašnja priroda. Možda možemo da se oslobodimo želje za slatkim pirinčem ili picom, ali nikada nismo slobodni od potrebe za hranom. Šta je sa ispunjenjem ega osobe? Da li je ego od Boga dat? Stvoren je i potiče iz unutrašnjeg, nevidljivog sveta. Lako

možemo razumeti potrebu da utolimo žeđ, glad, libido - oni su neophodni i deo su plana prirode. Ali, da li je i ego dar prirode? Kada želudac počne da postaje težak i bolan, to je signal iznutra da će dodatna hrana stvarati probleme. Obično postoji upozorenje za ono što nije neophodno. Ego takođe nije neophodan i udovoljavanje onome što nije neophodno je protiv zdravlja pojedinca, bilo na fizičkom, mentalnom, emocionalnom ili duhovnom nivou.

Svaki put kad dobijem poštu bzairanu na potrebama, ili odgovorim ili ne. Kada ne odgovorim, pošiljalac često piše nazad: „Daaji, jesi li ljut na mene?“ Nekako me prisiljavaju da odgovorim, očekujući da kažem: „Ne, ne, nisam ljut na tebe.“ Takve razmene su besmislene i gubljenje vremena za sve zainteresovane. Oni koji napreduju u takvom maženju i maženju ega teško da će ikada ući dublje u sebe. Ego uvek zahteva pažljivo ugađanje spolja, po mogućnosti od nekog sličnog, istog tipa ili nekog koga veoma poštujete.

Zašto isti tip? Kakva je korist od nošenja odela i kravate u indijskom parlamentu? Ko će vam zavideti? Kakva je korist od nošenja dijamantske ogrlice i bluze od zlatnih niti ispred Svamija Vivekanande ili Ramakrishne Paramahansa? Hoće li osetiti zavist? Umesto toga, vaš ego će pasti zbog nedostatka divljenja. Ego je najudaljenija granica koja vas vodi dalje od vašeg Centra. Sa te najudaljenije granice postaje teško slušati svoje srce. Umesto toga, bliži ste drugima i njihovom mišljenju. Takva sklonost je toksična za duhovnu osobu.

Ego se često poistovećuje sa kolektivima: Na primer, možete razviti nacionalni ponos, verujući da je vaša zemlja najbolja, a na račun drugih. Naučnici i duhovni ljudi takođe mogu postati uskogrudi, verujući da su njihovi stavovi jedini ispravni. Bolest zvana „Znam. U pravu sam ”, možda je najveća pandemija sa kojom se svi suočavamo. To je kritični filter koji odbija snop ljubavi.

Što se više vežemo za svoja uverenja, principe i predrasude, veće su prepreke koje blokiraju snop ljubavi, sprečavajući nas da nas preveze do odredišta. Naš kolektivni ego je posebno opasan jer dovodi do mentaliteta mafije. To vidimo u verskoj netrpeljivosti i kada se društva politički polarizuju, a te predrasude dovode do mržnje, nasilja, a ponekad i rata. U takvim okruženjima ljudi oko

nas često jačaju naša uverenja umesto da nam pomognu da sagledamo druge perspektive. Postajemo još uskogrudiji.

Ipak, afinitet može biti i naš prijatelj, vodeći nas u suprotnom smeru prema inkluzivnosti. To se dešava kada je afinitet zaista pun ljubavi. Tada se naša svest širi, a to je duhovno putovanje. Kako učimo o afinitetu? Počinjemo da ga doživljavamo od samog početka u materici sa majkom. Kako rastemo, upoznajemo druge ljude sa kojima osećamo afinitet. Razvijamo naklonost prema deci i ljubav prema sebi jednakima. Osećamo ljubav, poverenje i veru u svoje starije, uključujući i Učitelja koji nas vodi. Sve je to nusproizvod afiniteta, a on postaje sve slabiji i udaljeniji dok nastavljamo svoje unutrašnje putovanje. Sve ove stvari doživljavamo, pitajući se: “Koga voleti?” „Sa kim da se povežem?“

Ipak, afinitet može biti i naš prijatelj, vodeći nas u suprotnom smeru prema inkluzivnosti. To se dešava kada je afinitet zaista pun ljubavi. Tada se naša svest širi, a to je duhovno putovanje.

“Kome verovati?” itd. Naklonost se produbljuje u ljubavi i na kraju se rastvara u stanje predaje. Tada afinitet sazreva u predanost.

Brzina kojom se snop ljubavi kreće brže je od brzine svetlosti, pa ako bismo mogli da uklonimo sve filtere, odmah bismo stigli do Centra. Kada prepreke koje stvaraju ovi filteri odbiju snop ljubavi dalje od Centra, mi patimo. Neki filteri poput predrasuda, ljubomore, zavisti, pohlepe i besa, toliko su efikasni da funkcionišu kao podzemni nuklearni bunker - ne dozvoljavaju ništa da prodre. Oni sprečavaju snop ljubavi da učini svoju magiju.

U poslednje vreme postajem sve svesniji da nas drevne indijske tradicije mogu mnogo toga naučiti u tom pogledu, posebno Bhakti Sutre.

Bhakti obično prevodimo kao „ljubav i odanost“, iako je fundamentalnije od toga. To je osećaj povezanosti sa svime kroz srce - veza naše individualne svesti sa univerzalnom božanskom svešću. Bez Bhaktija, svemu što mislimo i radimo nedostaje vitalni element entuzijazma i radosti, pa mu nedostaje svrha. Bhakti je naš spas na unutrašnjem putu; održava nas povezanim sa snopom ljubavi. Bilo bi precizno reći da Bhakti podstiče snop ljubavi.

*Bhakti je naš spas na unutrašnjem putu;
održava nas povezanim sa snopom ljubavi. Bilo
bi precizno reći da Bhakti podstiče snop ljubavi.*

Ego poznaje samo jezik dominacije i lične pobede, ne i ljubavi. Jezik poniznosti, anonimnosti i otvorene fleksibilnosti stran je egoisti koji jednostavno ne može da razume. Putovanje do centra vodi nas progresivno od jednog prstena do drugog, jedne dimenzije u drugu, a ako se ne prilagodimo, borimo se da se prilagodimo svakom novom okruženju. Zato mudraci govore o potrebi usavršavanja karaktera, akhlak. Oni iz iskustva znaju da svoje ponašanje moramo prilagoditi promenljivom unutrašnjem okruženju duhovne topografije, a ljubav dozvoljava da se to prilagođavanje dogodi. Na primer, kada dođemo do Čakre 2 regiona srca, božanskog mesta mira, spokoja i slobode od sveta materije, da li je prikladno vikati na voljenu osobu? Ta vrsta nasilnog ponašanja ne odgovara unutrašnjoj dimenziji Čakre 2.

U Knjizi Ka Beskonačnosti, Babuji opisuje napredovanje od čakre do čakre. Na prvoj čakri Srca, traži od nas da uđemo u potpunu svest o stanju koje je Učitelj oživeo u nama tokom meditacije, a zatim da je usvojimo tako da sa njom postanemo jedno. Kroz ovaj proces prirodno razvijamo sve veći afinitet. U drugoj čakri, on nas podseća da nas je naš intenzivan Bhakti doveo do sledeće dimenzije. Možemo reći da je intenzitet Bhakti-a proporcionalan dozvoljenom pristupu drugoj čakri. Ovo je dublji nivo afiniteta - Bhakti. U trećoj čakri

doživljavamo vatru prave ljubavi, koja zauzvrat privlači božansku milost, pokrećući nas dalje na putovanju. Ovo dublje iskustvo afiniteta je toliko moćno da izaziva odgovor samog Centra. Na ovaj način, svaka dimenzija nadograđuje prethodnu dok smo mi transportovani na snopu ljubavi.

O ljubavi učimo kroz odnose. Oni su naš poligon za ljubav. Afinitet se izražava kao naklonost prema mladima i članovima porodice, a naklonost se produbljuje u ljubav među jednakima, ali tu se i ego nalazi na putu. Disciplina samoučenja je od vitalnog značaja ako želimo da izbegnemo raspad koji bi inače nastupio. Ovo se dešava kada se odljubimo.

Dok je afinitet neophodan korak u razvoju ljubavi, on može biti i zamka. Ako se vežemo za bilo koji određeni nivo, ostajemo zaglavljani. Na primer, kada se fokusiramo samo na porodicu, ne možemo proširiti svoju ljubav na zajednicu, ili na sledeći nivo čovečanstva uopšte, ili na celokupno stvaralaštvo. Kada je kanal ljubavi uzak, nismo u stanju da volimo sve. Moramo nastaviti da širimo svoje sposobnosti da volimo i dopustimo da ljubav obuzme svet da bismo imali istinski Bhakti. Ova istinska velikodušnost srca posledica je duhovne prakse.

Generalno, napredovanje ide ovako: od afiniteta do naklonosti, do ljubavi i do shraddhe. Shraddha je veoma visoko dostignuće gde se prava vera razvija u predaju. Prolazimo kroz sve ove progresivne faze. Ali šta se dalje dešava? Gde

Moramo nastaviti da širimo svoje sposobnosti da volimo i dopustimo da ljubav obuzme svet da bismo imali istinski Bhakti. Ova istinska velikodušnost srca posledica je duhovne prakse.

ćemo završiti? Svrha Bhaktija je samo da nam pomogne da putujemo glatko i bez napora na snopu ljubavi, tako da se možemo stopiti sa Apsolutom. U spajanju, filteri naših želja, naših emocija i našeg ega su očišćeni tako da je

putanja glatka. Možda mislite da smo do sada stigli u Centar, ali ima još da se putuje. Tek sada, dostigavši ovo stanje stapanja, pravo putovanje zaista počinje! Jednostavno rečeno, jednom kad odustanete od svojih želja, oslobođenje je zagantovano; kada ego padne, spajanje se dešava momentalno.

Sada ulazimo u Centralni region, a unutar njega postoji sedam krugova, poznatih kao prstenovi svetlosti. Nastavljamo da idemo napred, doživljavajući super-svest najboljeg tipa. U ovom regionu svest poprima svoj izvorni oblik. Ovo je područje Realnosti, izvan prstenova želje, emocija i ega. Ovde se krećemo kroz različite nivoe suptilnog identiteta ka nebiću. Centralni region počinje fazom automatizma - suptilnom svešću da se sve radi automatski. Ni u jednoj aktivnosti više nema osećaja „vlasništva“. Ovaj automatizam je bez napora i usklađen je sa prirodom.

U sledećoj fazi nestaje i osećaj automatizma. Najlakši način da to shvatite je da zamislite da ste u stanju dubokog sna dok se bavite svakodnevnim životom. U ovom stanju neznanja, radnje ne ostavljaju utisak. Nema uključenosti u razmišljanje ili radnju na mentalnom nivou.

*Generalno, napredovanje ide ovako:
od afiniteta do naklonosti,
do ljubavi i do shraddhe.*

Nadalje, dok nas snop ljubavi još više približava Centru, stanje nepoznavanja dodatno se oplemenjuje i postaje čisti identitet. Sva ograničenja su nestala, ali to nije kraj. Još uvek postoji latentno kretanje.

Opet nastavljamo plivanje prema Centru. Babuđi opisuje Centar kao nepomičan i „beskonačan u sebi“, gde se nalaze čisto čuđenje i čuđenje najvišeg tipa. Taj nepomični Centar održava latentno kretanje odgovorno za čitav univerzum.

Babuđi takođe opisuje Svetlost koja zrači iz Centra, koja putuje do spoljne ivice Centralnog regiona, stvarajući „prsten“. On koristi reč „Svetlost“, ali kaže da zaista nema reči koja bi to opisala. Možda je ta Svetlost ona koja daje ime sedam krugova centralnog regiona - „prstenovi Svetlosti“. Šta misliš? Jedini način na koji možemo preći taj prsten i ući u Centralni region, jeste na snopu ljubavi a to zahteva potpunu predaju Učitelju.

Uz Iskrene Molitve,

Kamlesh

Kanha Shanti Vanam

Povodom 66. rođendana

Šri Kamleš Patel

28 SEPTEMBER 2021

heartfulness
advancing in love

Q